

СУЧАСНІ ЗАСАДИ РЕАЛІЗАЦІЇ РЕСУРСНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ

Розробка і реалізація ефективної регіональної політики продовжує залишатися однією з найважливіших стратегічних цілей в Україні. На сьогоднішній день ряд важливих регіональних проблем залишається не вирішеними. До числа таких можна віднести: спад виробництва, зниження якості життя населення, руйнування територіальної, в тому числі і соціальної інфраструктури. Диспропорції в регіональному розвитку країни свідчать про необхідність формування ефективних регіональних систем управління, що носять з одного боку уніфікований характер, з іншого - відповідають принципам регіональної специфіки та диференціації.

Очевидно, що в кожному з регіонів необхідна модифікація існуючих управлінських механізмів, яка дозволить не тільки вирішити зазначені вище проблеми, а й більш ефективно використовувати потенціал території, тим самим підвищуючи конкурентоспроможність регіонів. Формування управлінської стратегії на початковому етапі пов'язане з рядом труднощів, що виникають в процесі збору та аналізу інформації про регіон в цілому, і про його ресурсну базу зокрема. Причому для повноцінної оцінки ресурсного забезпечення важливо не тільки знати кількісні та якісні характеристики регіональної ресурсної бази, а й оцінювати результативність управління цими ресурсами, тобто адміністративний чинник. Важливо оцінити взаємовплив і взаємозалежність ресурсної бази з внутрішніми і зовнішніми соціально-економічними та екологічними чинниками і умовами регіону, наприклад з ринковою кон'юнктурою, станом навколишнього середовища і т.д. Тільки таке уявлення регіонального ресурсного забезпечення дозволяє в кінцевому підсумку оцінити рівень стійкості територіального розвитку з позиції використання регіональних ресурсів і визначити подальшу стратегію соціально-економічного розвитку регіону.

Процес вдосконалення системи управління ресурсним забезпеченням соціально-економічного розвитку регіону буде надзвичайно ускладнений відсутністю ділового співробітництва управлінців різного рівня, які можуть не тільки обмінюватися досвідом проведення досліджень, а й усувати допущені помилки, орієнтуючись на приклади колег, в цьому і полягає принцип партнерства.

Комфортні умови використання системи управління ресурсним забезпеченням соціально-економічного розвитку регіону, наявність

максимально передових технологій в її арсеналі, відповідають принципу ергономічності.

Рівень розвитку регіону визначається станом розвиненості галузей промисловості, агропромислового комплексу, будівництва, торгівлі та ін. Рівень життя населення регіону визначають такі чинники як зайнятість населення, розвиненість соціальної інфраструктури і т. д.

Вибираючи стратегію розвитку регіону і пошук умов, які її реалізують, необхідно розробити кілька сценаріїв розвитку ситуації. Регіон будучи стійкою соціально-економічною системою з різним ступенем відкритості і діяльності, спрямованої на автоматизацію і формування своїх структурних компонентів, має сформовані протиріччя з центром, але пов'язана з ним нерозривно, що потребує особливого підходу до прогнозування його розвитку.

Будь-яка розробка пріоритетних напрямків соціально-економічного зростання, повинна в основі своїй містити методологію стратегічного територіального планування, так цей процес являє собою розумне об'єднання оцінок (кількісних і якісних) показників економічного спрямування з метою реалізації в перспективі найбільш важливих напрямків соціально-економічного розвитку регіону, а також розробки механізму реалізації поставлених цілей органами управління з різними повноваженнями.

Отже, розробка і вдосконалення системи моніторингу ресурсного забезпечення орієнтована на досягнення навчань у сфері розвитку регіону та його управління, а також практичного використання принципово нових способів оцінки даних, застосування можливостей інформаційних технологій, які відповідають сучасним потребам та принципам наукової обґрунтованості.

Необхідність відображення в інформаційних базах реально існуючих обставин роботи соціально-економічної системи регіону, характеру її ресурсного забезпечення, не забуваючи врахувати і чинники, які впливають на її стан і розвиток на перспективу, є неодмінною умовою принципу об'єктивності. Забезпечення спрямованості досліджуваної системи на обробку принципово важливих для регіонального розвитку даних, здатних відобразити реальні - повністю відповідає принципу репрезентативності.